

Det, jeg siger til hr. Holger K. Nielsen, er faktisk, at vi må være beredt til efter regeringskonferencen at vurdere, om de danske forbehold er hensigtsmæssige. Er de det, er det da rigtigt, at de så fortsætter. Er de det ikke, må man vel have lov til også at foretage en nyvurdering, men det kræver så en folkeafstemning. Det er der ikke noget nyt i. Dette skænderi havde vi faktisk dengang under forhandlingerne, det har vi haft i folketingssalen siden, og det vil vi sikkert også få i fremtiden.

Hans-Pavia Rosing (S):

»Fælles Fremtid« er overskriften på regeringsgrundlaget og førte faktisk til dannelsen af den regering, som Danmark nu har fået.

Siumut Ataqatigiit er den betegnelse, vi gav vort grønlandske kandidatforbund op til valgkampen. Siumut Ataqatigiit kan med lidt god vilje oversættes til netop »fælles fremtid«. Lad mig dog understrege, at der ikke var lavet nogen aftale mellem statsministeren og os om disse interessante betegnelser.

Vi prøvede noget utraditionelt i grønlandsk politik, nemlig at gå over partigrænser og samarbejde ud fra et stærkt behov for et grønlandsk samarbejde her i Folketinget.

Det lykkedes så langt, at vi fik ca. 55 pct. af stemmerne. På grund af indviklede valgtekniske finesser lykkedes det ikke helt at få to socialistiske mandater herind, desværre, men vi var naturligvis glade for at få bekræftet, at der er en solid opbakning i den grønlandske befolkning bag den politik, som det grønlandske koalitionslandsstyre bestående af Siumut og Inuit Ataqatigiit fører.

Den grønlandske opposition havde, som sædvane desværre er, ikke meget politisk krudt at fyre af under valgkampen. Det blev stort set kun til et forkølet juridisk angreb på vort samarbejde og – tro det eller ej – trusler om politianmeldelse fra de unge håbefulde kometer fra hr. Otto Steenholdts partis ungdomsafdeling.

Valgkampen er overstået, og den grønlandske mandatfordeling er uændret i dette høje Ting. Lad mig derfor også benytte denne lejlighed til at give en fremstrakt hånd til hr. Otto Steenholdt med ønsket om et grønlandsk samarbejde her på Christiansborg.

Samarbejde var og er stadig nøgleordet i vort oplæg til valget den 21. september i år og til den folketingsperiode, vi netop har påbegyndt. Statsministeren gav udtryk for den samme vilje i det afsnit af åbningsstalen, der omhandler Grønland. Statsministeren sagde:

»Vi vil opmærksomt lytte til forslag om forbedringer på de områder, der fortsat er regeringens ansvar, og søge løsninger, som vi både i Danmark og i Grønland kan være tilfredse med.«

Naturligvis skal vi finde løsninger, som er tilfredsstillende for ikke alene den danske regering og det grønlandske landsstyre, men også tilfredsstillende for både den danske og den grønlandske befolkning. Det tror jeg faktisk også vi kan, hvis vort udgangspunkt er rene linjer, dvs. at vi ved, hvor vi har hinanden.

Regeringen har fortsat ansvar for Grønlands udenrigspolitik, udenrigspolitiske anliggender, for forsvaret og for suverænitetsopretholdelsen i Grønland, for retsvæsenet, politiet, domstolene og til en vis grad for Grønlands råstoffer.

Vi har et upåklageligt samarbejde på det udenrigspolitiske område med det seneste eksempel i forlængelsen af Grønlands fiskeriaftale med Den Europæiske Union.

Grønland bevarer i kraft af aftalen toldfriheden for vore fiskeprodukter samt den OLT-status, som medfører toldfrihed på andre eksportvarer. Endvidere har vi fået forøget den økonomiske kompensation for afgivelse af fiskerettigheder, alt sammen for de næste 6 år.

Justitsministeren i den afgående regering nedsatte under sidste folketingssamling en dansk-grønlandsk kommission, som skal kulegrave hele retsvæsenområdet i Grønland. De politiske konklusioner skal Folketinget og Landstinget træffe, når dette meget vigtige og detaljerede opklarings- og analysearbejde er tilendebragt.

Råstofområdet er nok – og naturligt nok – det mest sensible, når talen falder på et dansk-grønlandsk samarbejde. Her ligger for alvor et potentiale for en øget grønlandsk økonomisk udvikling og en efterfølgende større økonomisk bæredygtighed for det grønlandske samfund.

Der er i Grønland, som de fleste herinde vil vide, et udbredt politisk ønske om at få overflyttet råstofforvaltningen fra København til Grønland. I forvejen har vore diskussioner igennem årene om råstofområdets implikationer ført til en ordning, som harmonerer udmærket med statsministerens målsætning for Grønlandspolitikken, nemlig at der skal findes løsninger, som begge parter kan være tilfredse med.

Fællesrådet for mineralske råstoffer i Grønland er paritetisk sammensat med lige mange danske og grønlandske medlemmer. Et eventuelt udbytte fra råstofaktiviteter skal op til et rimeligt loft deles mellem parterne. Et større ud-